

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:
 Egész évre 8 kor.
 Fél évre 4 kor.
 Negyed évre 2 kor.
 Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Nyilttér petitaera 20 fillér.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Felelős szerkesztő: DÉKÁNY MIHÁLY.	Főszerkesztő: MARGITAI JÓZSEF.	Kiadó és lapfajdoszó: STRAUSZ SÁNDOR.
<p>A husdrágaságról. — V. N. —</p> <p>Az emberi élelmezés egyik legfontosabb tényezője a hús. Az eltojgasztott hús mennyiség egyik legfontosabb fokmérője az illető helység lakossága mikénti élelmezésének.</p> <p>1904. évben elfogyasztott Csáktornya község kb. 5000 lakosa 1223 drb. szarvasmarhát, 1335 drb. borjut és 200 sertést; 1905. évben 1346 sz. m. 1613 borjut, 363 sertést.</p> <p>Ha már most a szarvasmarhát átlag 125 kg., a sertést 40 kg. vágósúlylyal számíljuk, úgy fejenként átlag egy ember évi husfogyasztása 1904. évben 32 kg. 1905. évben 36.4 kg. tesz ki.</p> <p>(A tényleges mennyiség azonban 25 kg-nál többre nem tehető, mert a Csáktornya vidéki jegyzőség lakossága (4500 lélek) szintén itt szerzi be meglehetősen kevés szükségletét.)</p> <p>Csáktornya nagyközségben a husarak az utolsó 5 évben 0.84 kor-ról 1 k. 60 fillér emelkedtek, ami 100%-os emelkedésnek felel meg.</p> <p>A husarak ilyen horribilis emelkedésének természetesen nem localis, hanem általános okai vannak. Eme okok a következők:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.) Az állatexport (különösen 1903, 1904, 1905. évben) emelkedése. 2.) A husfogyasztás egyedenkénti növekedése. 3.) A nem eléggé elítélhető növendékállatok levágási utján való pusztítása. 4.) Az 1904. és 1905. évi takarmányhiány és az ennek következtében beállott tenyészállomány csökkenése. <p>5.) A tejszövetkezetek, minthogy ezek husproductió helyett kizárólag tejtermékek előállítására dolgoznak.</p> <p>A mint a fentiekből látható a husdrágulásának okai nem a husiparosoknál, hanem a hustermelőnél keresendők. Olyan nagy horderejű, az egész ország mezőgazdaságára kiható tényezők szerepelnek itt, amelyeket sem a helybeli husvevőközönség, sem a huseladásával foglalkozók befolyásolni nem tudnak.</p> <p>A fenti 1. 2. 4. 5. pontokra további cikkeimben reá fogok térni, s részletesen kifogom fejteni, eme okoknak a husarak alakulására való befolyását, s főleg eme bajok csökkentése érdekében — a mezőgazdának teendőit.</p> <p>A helybeli huslogy szlő közönségnek azonban módjában áll a 4. pontban rejlő nagy hátrány korlátozása annál is inkább, mert a növendékállatok husának bojkottálásával egyrésztől alig valami csekély árkülönbözeterít, a jelenleginél jóval értékesebb, tehát végeredményben olcsóbb és egészségesebb húst kaphatnak.</p> <p>Mielőtt erre rátérnék röviden számadatokkal fogom bizonyítani, hogy ma a mézsáros a mai magas husarak mellett nemcsak hogy a polgári hasznát alig találja meg, sőt — amint — azt a vágóhídon lemezslási próbával is bizonyítani tudom — sok izben ráfizet. (Főleg a borjuhúsánl.)</p> <p>A nálunk — kevés kivétellel — levágásra kerülő növendékállatok (2 éven aluliak) súlya 250—450 kg. között váltakozik.</p>	<p>hiány és az ennek következtében beállott tenyészállomány csökkenése.</p> <p>5.) A tejszövetkezetek, minthogy ezek husproductió helyett kizárólag tejtermékek előállítására dolgoznak.</p> <p>A mint a fentiekből látható a husdrágulásának okai nem a husiparosoknál, hanem a hustermelőnél keresendők. Olyan nagy horderejű, az egész ország mezőgazdaságára kiható tényezők szerepelnek itt, amelyeket sem a helybeli husvevőközönség, sem a huseladásával foglalkozók befolyásolni nem tudnak.</p> <p>A fenti 1. 2. 4. 5. pontokra további cikkeimben reá fogok térni, s részletesen kifogom fejteni, eme okoknak a husarak alakulására való befolyását, s főleg eme bajok csökkentése érdekében — a mezőgazdának teendőit.</p> <p>A helybeli huslogy szlő közönségnek azonban módjában áll a 4. pontban rejlő nagy hátrány korlátozása annál is inkább, mert a növendékállatok husának bojkottálásával egyrésztől alig valami csekély árkülönbözeterít, a jelenleginél jóval értékesebb, tehát végeredményben olcsóbb és egészségesebb húst kaphatnak.</p> <p>Mielőtt erre rátérnék röviden számadatokkal fogom bizonyítani, hogy ma a mézsáros a mai magas husarak mellett nemcsak hogy a polgári hasznát alig találja meg, sőt — amint — azt a vágóhídon lemezslási próbával is bizonyítani tudom — sok izben ráfizet. (Főleg a borjuhúsánl.)</p> <p>A nálunk — kevés kivétellel — levágásra kerülő növendékállatok (2 éven aluliak) súlya 250—450 kg. között váltakozik.</p>	<p>A vágósúly eme alig hizlalt növendékállatoknál 40%. Ha tehát egy 300 kg. élősúlyú növendék üsző vagy bika 65 fillérjével számítva 195 kor., a vágósúly legjobb esetben 150 kg., a hus már a mézsárosnak 1 kor. 43 fillérjében van. Ha a bőrt 15 kor.-val, a fagyut (20 kg.) 12 kor.-val számíljuk, és ha eme 27 kor. bevételből a fogyasztási adót, vágóhídi díjat, üzlethelyiség, segédartás stb. költséget leszámítjuk, úgy a legoptimistikusabb számítás szerint 10—12 koronája marad meg; s minthogy a helybeli mézsárosok közül nem mindegyik mér ki naponta 150 kg. húst, tehát ez a többlet nem is egy, hanem 1 1/2 napi jövedelmet képez.</p> <p>A helybeli husarak jelenleg: marhahus (leveshus) 1.40, pecsenyehus 1.46, borjuhús 1.60 (Vigasztalásul megemlítem, hogy többek között az 1500 lelket számláló Zalacszentgróton a marhahus 1.46, a borjuhús 1.60). Eme árak, ha összehasonlítjuk a környékbeli hasonló számú lakosságu kisebb városokkal inkább előnyösekknek, — mint tulmagasnak mondható.</p> <p>Jelen soroknak célja, amint már említettem, indirekt uton a hus olcsóbbulását elérni, és pedig az által, hogy ha már ily drágán fizeti a publikum, kapjon jó minőségűt.</p> <p>(Folytatás következik.)</p> <p>Dalünnep Nagykanizsán.</p> <p>A Dunántúli Dalosszövetség által Nagykanizsán folyó évi augusztus 19 és 20-án rendezendő dalosverseny napja rohamosan közeledik. A szövetség választmánya meg-</p>

T Á R C A.

Szeptemberi felhők.

— Irtó: H. HAVASI ALBIN. —

Valahonnan a tapolyák felől lebbenő sóhajt hozott a szél. Bálintnak úgy tetszett, mint valami halk sirás. Számolgatta a napokat: hétfő, kedd, — egy—két hét . . . itt az ősz. A földön már sok a rozsdás levél. Szél kerekedik a nyirjes tájáról s a permetes, sűrű esőcseppekkel koppanva hull le a rótt lomb lába elé. Ah! hisz csak szeptember. Néha a nap is süt: mosolygósan, mint mikor a rügyet bontja. Napsugár, napsugár — gondolja — ah igen. Úgy déltájban még izzad az ember szeptemberben. — Legtöbbszire szálas, fonálos eső hull s a nap fázik. Jó neki a fellelgecafát gúnyának, mi a hegyeket leburázza viaslás szürkés párával s sietősen uszik alá a magas topolyák fölött. Aztán csobog az eső titokzatos sugással, misztikus csöppenéssel, pletykásan.

Hangokat csen felülről, hol kék az ég, derűs a fény, s mesél tavaszról, napsugárról, illatról és egyebekről.

— Egyebekről? ! — Elmúlt a nyár, kimúlt az élet . . .

Bálint festő volt, és ezen az esős délutánon igen szomorú. Bálint a völgyeket járta, mert benn nagyon fárasztotta a sötét, árnyas szoba s a festéshez sem volt csipet kedve se.

Hallgatta a völgy hangjait; az eső csobogását, — figyelte a csöppek koppanását a csörrenő almán. És sokat ásitozott, mi igen kellemetlen. Az alkonyaton hűvös volt és Bálint didergett, ha a suhanó szél arcába csapkodta a hideg vízfonalat. A festő természete nem volt ijedős, de a szomorú, szürke hangulattól ezen a komor napon átragadt reá valami lohasztó rezignáció, félt az esőtől, a libbenő árnyaktól, a suhanó felhőktől, mik lomha mozdulattal suhantak a topolyák tejetjét érintve s Bálint mélabusan gondolt a jövő enyészetre. Sárga, csuf mezt öltött a völgy és ismeretlen hangok szóltak :

— Kár, kár, kár.

Várjuk voltak. Messziről jönnek, a hol már nem süt a nap, hideg van s ő borzongana. Minek járnak erre? Feketének, mint az árnyak és károga-suk a természet hatályudalát értelmezik.

Kár, kár! Ó is ily formán gondolkozik. — Aztán valami didergő cinke szárnyalt el mellette s megjegyezte a suhanattól.

Megy haza.

Nagy Rembrandt-kalap van a fején, bő csuha a testén. És dideregve lépked. Indiszponált a kedve és úgy érzi, hogy álmos.

Már látja a falut, már hallja az eső nótáját a kis ablakon és a patyolatos, habos párnákat, az ágyat, hová lefekszik. Álmodni is fog, — róla.

Otthon várták őt. Egy leány.

Egy leány. Etel a neve.
 Bálint meghajította felsőtestét és mosolygott.

Karcu vala a leány, kecses és szép az arca, ha sir, ha nevet, ha komoly. Könnyed bájjal üdvözöltte a festőt.

Bálint is neki melegedett. Künn a konyhán a kemence tetején ropogott a rözse. A pitvarajtónál beszélgettek Stefi nénnivel, ki Bálintnak nagyanyja vala. Etel sokat kacagott, azután a csibéket zavarta el, mik cipője gombjait csipkedték.

Csöndesen csobogott az eső. Kődbe borult a táj, a Hegyes tetején a vén cserfa is.

Bálint az eget nézte és sokat dűnnyögött; Etel is el-emerengett. Így voltak zavartalanságban, miglen az alvóban komolyan szólalt meg az óra. Bálint számolta: egy, kettő . . . öt. Rövidesen este lesz.

Közbe a thea is elkészült.

Bálintnak olyasféle köhögési rohamai vannak s a bodzavirág jó orvosság. Arca szerfölött beesett és kedvetlen. Ahogy szürcsöli a kesernyés fát, azonközben a leány folyvást arcát nézi. Talán tud olvasni valamit róla. Bálint ma unalmas fickó. Alig ad egy hangot. S a képeket sem mutatja, mint máskor.

Stefi néni meg ásitozik. Kifogyott a beszédből. A Palát Áábris lakodalma a legujabb esemény: arról beszélt már három napon keresztül. Meg aztán a gyarmati vásár eseteit is szétpublikálta. Ha már Bálint is, Etel is nem tudná, tán botocsukásig is feszegetné, hogy az éjjel Juhász Terka ott bujkált az Áron zsidó katonasoros fiával, az Éliással a garádban.

Meg hogy a vénhedt árendás látta is őket csökölözni a bokrok alatt, a mint haza indult a

ett már minden intézkedést és előkészületeket, hogy az ünnepély fényesen sikerüljön s hogy fog is sikerülni s páratlan lesz az ünnepély, biztosítja a dalosverseny rendezőbizottsága, mely lázas tevékenységet fejt ki, hogy a versenynapja semmiben sem találja készületlenül s minden kényelmet megadjon a versenyre érkező dalosoknak és vendégeknek.

De biztosítják a verseny sikerét és fényét a versenyre jelentkezett dalegyletek s a versenynek a védnökei, kik jelenlétükkel sok eljkelő közönséget loznak a vidékről vonzani Nagykiszvárra. A szövetség választmányának legutóbb tartott értekezletén a titkár bejelentette, hogy a felkért védnökök Ziegler Kálmán kivételével mind elfogadták a védnöki tisztséget és közülök többen, mint Zichy Aladár miniszter, Batthyány Pál Zalavármegye főispánja, dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő az ünnepélyen való megjelenésüket is kilátásba helyezték.

Ezen az értekezleten jelentette a titkár azt is, hogy a szükséges 9 versenydíj közül nyolc már biztosítva van és pedig a következőképen: díjat ad a megye, a város, a három nagykanizsai takarékpénztár közül mindegyik egyet, a nagykanizsai hölgyek, az Irodalmi és művészeti kör és a vallás- és közoktatásügyi miniszter.

A verseny részletes programját is megállapították már s ez a következő:

I. Augusztus 18-án szombaton. délután 2 órakor a pályaudvaron a dalegyletek ünnepélyes fogadása, a koszorú leányok megkoszorúzzák a zászlókat és üdvözlés a szövetség elnöke által. Bevonulás a városháza elé, hol a város polgármestere a város közönsége nevében üdvözlő a dalosközséget, utána elszálasólás. — Este fél 9 órakor ismerkedési estély a Polgári Egylet kerti és földszinti helyiségeiben. Szabadon választott dalok előadása.

II. Augusztus 19-én délelőtt 9 órakor összpróba a Polgári Egylet nagytermében. — 11 órakor a szövetség közgyűlése a városháza dísztermében. Déli 1 órakor társasbéd a Szarvas Szállóda éttermében.

III. Augusztus 19-én délután. 1/4 órakor gyülekezés az Erzsébet-téren, onnét zászlók alatt kivonulás a Sörgyárba a verseny színhelyére. — 4 órakor Dalverseny a Sör-

gyári katakombákban a következő beosztással és sorrendel: a Hymnus. Erkel Ferentől. éneklük az összes dalárdák. b) Nép-dal-csoport kötött versenye: Tatai és Tóvárosi polgári olvasókör dalárdája. 2. Siklósi Iparos Olvasókör Dalárda 3. Siklósi Polgári dalkör. c) Műdal-csoport kötött versenye: 1. Szekesfehérvári Déli-vasuti műhely Dalegyesülete. 2. Keszthelyi Iparosok dalköre. 3. Komáromi róm. kath. egyházi énekkar. b) »Ünnepi dal.« Lányi Ernőtől. Versenyen kívül éneklük a Nagykanizsai Irod. és műv. Kör dalárdája. c) Nehéz műdal-csoport kötött versenye: 1. Budapesti Lyra dalkör. 2. Pécsi Polgári daloskör. 3. Szombathelyi Dalosegyesület. f »Daloljatok.« Hoppe Rezsőtől. Összkar, éneklük a nehéz műdal és műdalcsoporthoz részvevő dalárdák. — 8. Este fél 9 órakor a dalosok megvendégelese a Polgári Egylet kerti helyiségében.

IV. Augusztus 20-án délelőtt. 9 órakor összpróba a Polgári Egylet nagytermében. — Délben csoportonként társas ebéd étlap szerint.

V. Augusztus 20-án délután. Fél 4 órakor gyülekezés az Erzsébet-téren, menet zászlók alatt, kivonulás a sörgyárba a verseny színhelyére. — 4 órakor az Irodalmi Művészeti Kör népünnepélyével kapcsolatban szabadverseny a sörgyár katakombáiban. A dalárdák által szabadon választott versenydarabok a kötött verseny sorrendjében kerülnek előadásra. — Este a népünnepély alatt a versenybíró-l bizottság ítéletének kihirdetése és a versenydíjak kiosztása.

K Ü L Ö N F É L É K.

— **Kérelem.** Lapunk folyó hó 1-ével a XXIII-ik évfolyam II-ik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, megújítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralekban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fenakadás történjen. Tisztelettel a **KIADÓHIVATAL.**

— **Képviselőválasztási mozgalmak.** A lemondás folytán megürült csáktornyai választókerületben a választási mozgalmak habár döcögve is, megindultak. Biztos forrás-

ból közöljük, hogy Festetics Pál gróf, Festetics Jenő gróf muraközi nagybirtokosnak a fivére is fellépett 48-as függetlenségi programmal. A fővárosi lapok meg azt írják, hogy Kaas Ivor báró szintén fellépett a csáktornyai kerületben s e hó 19-én érkezik Csáktornyára és a »Zrinyi«-szállóda nagytermében fogja programbeszédét megtartani. (Utóbbiról igaz, hogy Csáktornyan senki semmit sem tud.) A néppárt is erősen készülődik s a jövő hét első napjaiban tartanak bizalmas értekezletet a jelölés ügyében.

— **Személyi hír.** Festetics Jenő gróf több heti itt tartózkodása után, folyó hó 13-án a déli egy órai gyorsvonattal Csáktornyáról elutazott.

— **Hivatalvizsgálat.** Závody Albin dr., kuriai bíró, a nagykanizsai kir. törvényszék elnöke folyó hó 11-én Csáktornyára érkezett s itt 11., 12., 13. és 14-én a kir. járásbíró-ságnál hivatalos vizsgálatot tartott. A vizsgálat befejeztével legteljesebb elismerését fejezte ki a tapasztalt rend, pontosság és ügybuzgalom felett.

— **Emlékközlés.** Két éve, hogy Orsini Rosenberg gróf, volt zágrábi hadtestparancsnok, lovaglás közben Zalaujvár mellett szívszélhűdés következtében a lóról lebukott s azonnal meghalt. Az elhunyt hadtestparancsnok családja a szerencsétlenség színhelyén emlékkövet emeltetett a gróf emlékezetének s ezen Emlékközlés az ünnepélyes és egyházi fölvatása ma, vasárnap délelőtt 11 órakor lesz nagy pompával. A fölvatásra Zágrábból és Gráczból nagy számmal jönnek meg a tábornoki és törzisztői karból és megvan hiva a fölvatásra Csáktornya nagyközség és minden csáktornyai hivatal.

— **Közgyűlés.** Csáktornya nagyközség képviselő testülete folyó hó 13-án rendkívüli közgyűlést tartott, melyen: I. A községi közmunka összeírásához az előjárásági tagok mellé Toplek Istvánt és Gaberc Jánost kiküldötte. II. A szelencei petroleum bányák gondnokságának egy artézi kut fúrására vonatkozólag benyújtott ajánlatát a községi orvos szakvéleménye és a község anyagi viszonyaira való tekintettel elutasította. III. Kermek Ferencz csáktornyai lakos, fazekas kérvényét építkezési telek vételére vonatkozólag a 30 nap közbevetésével kitűzendő

bodza lekvár főzésről. Hát persze, persze, — ilyen szegényletek a leányok linyben.

Ma nagyon unalmas az élet. Az ablakon az eső nótázik, tulnan a Bálint szobájából egyhanglag kettéynt ki az óra. És egyéb hang alig van a házban.

A mogorva felhők lombán usznak alá. Bálint olykor az időről duruzsol. Hogy már ősz van, hogy már folyton szemel az eső. És valami fátyolos, halvány fény téved a szemébe. Eszébe jut egy-más. Itt van Etel. Etel! ? Mintha álmodna. Etel, az ispán leánya. Ezzel járt ki sokat a topolyásba, ha mosolygott az idő képe. Meg aztán jó teremtés is, és karcsu, idomos. És kedves, mint a galamb. Vonzódik is hozzá.

Homály tölti be a szobát és csevegő esőneszelés. Bálint a láng mellé ült és csendben beszéltek.

Nagyon csendben beszéltek. Hogy elmúltak a napsugaras idők, hogy már komor felhők boronálják az eget. És hogy az ember tele van peszszionizmussal. — Aztán mindkettőnek eszébe jutott a nyár.

— Nyár, — gondolták — nyár!, és sok-sok emlék.

Bálint beszélt halkan.

— Etel, édes. Aztán gondol-e rám? Ha valahol a narancsfák alatt ülök sokszor idetevéd emlékezésem. Oly jól tudta a modellpózoikat, meg ől tartott beszéddel is. Kedveskedett mindig és okat tudott kacagni. Most miért nem mosolyog?

Fázik? Újton ide mellém, Stefi néni majd alárok. — És levelet is írok. Szépet illatosat.

Önfelédten nézett maga elé a leány.

— Milyen édes ez a Bálint! Borotvált képű barnás arcu férfi; a haja fekete és beszédében mély a nézése. Piktör és szerető. Szereti a hegyeket, a völgyeket és — őt. Őtet, az ispán leányt. Komoly képű ember volt akkor is, mikor legelőször találkoztak. Bálint a marcali árkot festette a vackoránál, éppen bimbópattanáskor. Ő meg a bányákból jött a vakuton és naplenyugvásig nézegette az ecsetvonásokat. És beszélgettek. A férfi illedelmes volt, szép és jó. Össze is jöttek gyakran. Ha csak teheti idelátogat Egerékhöz.

Stefi néni áldott asszony, kissé beszédes, de intum dolgokat mond Bálintról. Bálintot pedig szereti. Olyan sok izben vallatta önönmagát. Mit szeret ezen az emberen? A milyen fiatal, annyira unalmas néha. Ha csapongó a kedve, kedves férfiú. Modellpózoikba állítja őt, kacag és füst, füst. Pedig ő csak ispánleány. De csinos, a mint a faluban mondják.

Imigy gondolkozik Etel. Kéz-kézben; Bálint a lány arcát vizsgálja

— Szép, szép — mondja halkan. — A szemek kék és orcai rózsásak. — Aztán lassan szűrőselgeti a teát.

*

Monoton hangon verte le az óra a nyolcat. Stefi néni a kemence mellett bóbiskolt. Emlékeztébe tévedt a mult, s elandalog gondolata az ifjúkor aranyévein. Imár nyolcvan éve terhe nehezedett vállára.

Régen, beh nagyon régen ő is örült a tavasznak. A napsugárnak, az életnek, a mely mind szép és kulforrása a boldogságnak.

A hogy a fiatalokat nézi, jut eszébe minden. Mikor még ő is fiatal volt? Mikor pezsgő életvágy lakozott szívében és mosolyogni tudott mindennek! . . . Mily sokat sóhajtozik ez időf után . . . Most a fiataloké az élet. Legyenek boldogok, miként ő is boldog volt férje oldalánál.

Az enyhe feddés hangján szólt nekik:

— Miért nem szereltek egymást? — És rajuk nevetett. — Oly szép pár lenne belőletek.

Etel elpirult; Bálint mosolygott. De oly savanykásan mosolygott. És átfogta és megcsókolta a leányt. De megborzongott. Mintha az ősz hideg, csipős lehe szaladta volna át minden tagját. Szeptember van, ősz, és hideg, — gondolta. Nagyon félt valamitől. Valami árnytól, mi ott libbent mellette; közte és a leány közt. Olyan fura a formája és félős.

Sőt fagyos. — A kabátját húzta összebb.

Im küszöbön a tél.

— Mi szereljük egymást, — mondta fanyaron.

S a lány önfelédten, boldog mosolylyal bölintva hagyta helyben.

. . . Künn az ablakon kopognak a csöppek. Bálint megremeget. Künn a hideg őszben sejtelmes csacsogással lajhogott az eső. És lassan usznak alatt tovább az estben az árnyak, a piszkos, szeptemberi lombo felhők.

közgyűlésen tárgyalásra elfogadta. IV. Novák Ferencz volt helyes bírő kegydíj megállapítása iránt benyújtott kérvényére vonatkozólag egy bizottságot küldött ki, hogy a segély megadása iránt javaslatot dolgozzon ki. V. A községi közigazgatási jegyzőnek egy havi szabdság időt engedélyezett. VI. A régi községváros emeletén levő ezuttal szolgabiroisági hivatalos helyiség bérlete folyó év október végén lejár, miért is annak újbóli bérbeadására folyó év július hó 30. napját kitűt. VII. A lüzoltőgyelett parancsnokságainak átíratára elhatározták, hogy két községi lovat elad és helyeikre könnyebb fajú lovakat fog beszerezni.

— **Iskolatársak találkozója.** A csáktornyai áll. tanítóképzőintézet 1896-ban végzett növendékei folyó 10-en 10 éves találkozóra jöttek össze Csáktornyán. A találkozóra a végzett 15 növendék közül megjött 11, névszerint: Almási János áll. tanító Nagykanizsán, Bencsák Richárd áll. polg. isk. tanár Csáktornyán, Grau Géza gyakorló iskolai tanító Csáktornyán, Hajnal János áll. tanító Podbeszten, Kooz Antal kántortanító Bortornyán, Körös Imre kántortanító Komáromszentpéteren, Macskássy Zoltán áll. tanítóképző tanár Székelykeresztúron, Majcen Ferenc államvasuti igazgató Nasicson Rádl Lajos gazdasági szaktanító Banavisten, Révész Alajos állami igazgató Farkasfalván, Török Bertalan róm. kath. tanító Pákán, és kimentették magukat, Faludi Géza áll. tanító Rácanizsán, Schlegel Ferenc fővárosi tanító Budapesten, Salgó József áll. polg. isk. tanár Bánffyhunyadon, Szmodics Szilárd áll. polg. isk. tanár Nagyatádon. A találkozó reggel 10 órakor a róm. kath. templomban ünnepi misét és Te Deumot tartattak, melyen és az ünnepség többi részén a találkozóknak még Csáktornyán levő tanáraik: Margitai József képzőintézeti igazgató és Dékány Mihály képezői tanár is részt vettek. Mire után a tanítóképző-intézetbe vonultak a találkozó, hol legelőször is Körös Imre üdvözölte megható beszédben a jelenlevő igazgatót és volt tanárakat, melyre Margitai igazgató válaszként. A tanítóképző dísztermében Grau Géza emlékezett a multiról és Macskássy Zoltán hazafias beszéd kíséretében a találkozás emlékéül szalagot kötött az intézet zászlajára, melyet épen a találkozó hordoztak legelőször Budapesten a millenáris tornaversenyen és a mely zászlót az ő jelenlétükben szentelte fel a budavári Mátyás templomban Bogics Mihály püspök 1896. június hó 6-án. Az iskolatársak újabb 10 éves találkozóra tettek fogadalmat. Déli 1 órakor bankett volt a Horváth-féle vendéglőben.

— **Halálozás.** Özv. Péterffy Mihályné szül. Kurz Ida folyó hó 11-én 67 éves korában elhunyt. Temetése folyó hó 13-án volt nagy részvét mellett a drávaszentmihályi temetőben. Béke poraira!

— **Okulásul.** Rizzai József murakirályi lókereskedő Mikecz Lőrincz murakirályi lakókat azzal bizta meg, hogy Fioli Lajos nevezetű külföldi egyénnek lovakat szállítson, ki neki megfogja téríteni a költségeit és napi díjait, mikor ez eleget tett a megbízatásnak, de semi féle költségmegtérítést sem kapott miért is mint teljesen vagyonatlan és pénz nélküli s a majlandi közületet szállított haza. Jó lesz ebből okulni, és jövőben hasonló ígéreteknél nem ülni s a megbízatásokat mind addig el nem fogadni, míg csak biztosítva nincsen az oda és visszazárulása.

— **Felhívás.** A nagykanizsai dalosverseny napja erősen közeleg s mint lapunk más helyén olvasható is, a verseny előkészületei már serényen folynak s a verseny teljes programja is megállapított már. E dalosverseny alkalmából Májics Eerence földink, már április hóban egy szép felhívást intézett a muraközi magyarsághoz, »Muraközi magyarság versenydíja« ügyében s e czélra mintegy 90 gyűjtőívet küldött szét Muraközben. A gyűjtőívet kibocsátó Májics ur most azoe kérelemmel fordul azokhoz, a kik ivatek kaptak, hogy a nemes ügy érdekében sziveskedjenek a gyűjtést most már tekintettel a verseny napjára a közleletre szorgalmazni és a gyűjtés eredményéről lapunkat értesíteni, illetőleg a gyűjtött összegeket a »Muraköz« szerkesztőségéhez beküldeni. A dalosverseny ügyét megyszerzte oly óriási érdeklődés kíséri s azonkívül tudomásunk szerint a dalos szöveiség is erősen számít a »Muraközi versenydíjra« s ép erre számítván, eddig nyolcz díjat gyűjtött össze, a kilenczedik pedig lenne a muraközi díj, hogy ily körülmények között kötelességünk a hozzánk fűzött várakozásnak megfelelni s minden lehetőséget elkövetni, hogy a díjra szükséges összeg összegyűljön. Kérjük tehát a gyűjtő iv tulajdonosokat, hogy eddigi gyűjtésük eredményéről egy 5 filléres levelezőlapon szerkesztőségünknek értesíteni sziveskedjenek, a gyűjtött összegeket pedig e hónap 25-éig beküldeni kegyeskedjenek.

— **Szerencsétlenül járt vasuti főkalauz.** Suppar Pál déli vasuti főkalauz folyó hó 12-en a murakeresztúri állomáson a megálló vonatról akart leugrani s oly szerencsétlenül, hogy ruhájának a széle egy nyitott ajtóban megakadt s a haladó vonat maga alá rántotta a szerencsétlen embert. A vonat a vállát és egyik kart borzalmasan összeroncoltta s a szerencsétlen főkalauz karját a nagykanizsai kórházban amputálni kellett. A súlyosan sérült ember állapota változó.

— **A helységnevek magyarisítása.** Andrassy Gyula gróf, belügyminiszter rendeletet intézett a vármegyék alispánjaihoz, melyben utasítja őket, hogy a nem magyar nevű helységek magyar elnevezése iránt sürgősen tegyenek hozzá javaslatot. Ebből az alkalmából különösen figyelmébe ajánljuk Zalavármegye alispáni hivatalának Muraköznek és pedig főképen Alsómuraköznek a helységneveit, mert bizony itt sok olyan név van, mely nagyon is reá szorul a megváltoztatásra. Pl. Dráskovecz, Stefanecz, Alsómihályovecz, Podbrest, Hemusovecz, Csukovecz, Oporovecz, Novákovecz, Dekánovecz, Szobotica, Benkovecz, Jursevec, Derzsimorecz Palinovecz, Turcsisce, Domasinec, Gardinovecz, Dvorisce, Alsóhrácsán stb.

— **Szoborleleplezések.** Ily czim alatt egyik nagyobb fővárosi napilap folyó hó 11-iki számában a következőket írja: »Csáktornyáról jelentik: Ez év szeptember havában ünnepiesen leleplezik le hazánk két kimagasló alakjának, Széchenyi Ferencznek és Kossuth Lajosnak emlékszobrát. Az ünnepélyt rendező bizottság a programot már megállapította.« — Azt hisszük tévedés van a dologban és nem Csáktornyáról, hanem talán Csákováról, vagy Csákvárról vagy más rokonhangzású községből jelentették a fenti hírt, mert Csáktornyán nemcsak hogy e szobrok leleplezéséről nem tudunk, de még arról se, hogy egyáltalán tervben volna ilyen szobroknak az emelése.

— **III. oszt. kereseti adó tárgyalások Csáktornyán f. hó 13-án kezdődnek négyedik napig:** elsőnap: bérkocsisok, szállítók, pékek és korcsmárosok; második nap: alkuszok, vegyeskereskedők; harmadik nap: vaskereskedők, divat- és rőföskereskedők, marhakereskedők, mészárosok; negyedik nap: orvosok, ügyvédek, szülésznők, gabona- és lisztkereskedők; utolsó nap a főbérleők, gyámok, fodrászok.

— **»Szőlő Otthon«**, mint a hazai szőlőszeti alkalmazatok menhelye van alakulóban, ahol a vincellér, munkavezető, telepekező, pincemunkás, pincemester stb. agglomeráció, vagy baleset esetén otthonot talál, lakást, ételmezt ruházatot, pénzsegélyt stb. élvez. Az évi tagsági díj aránylag csekélyre van szabva, mert jövedelmező szőlőművelést, gyümölcs- és szőlőszeti ipart, sertés-, baromfi- és méhtenyésztést, tehenésztet létesít. Felhívjuk az országban működő szőlőszeti alkalmazottak figyelmét ezen emberbaráti intézményre; saját jól felfogott édekekben kérjenek alapszabálytervezetet, hogy meggyőződhessenek annak mivolta felé. Cím: »Szőlő Otthon« Kécákemét, 11, tizad 31. sz.

Köszönetnyilvánítás.

Édesanyánk illetve testvér, anyós és nagyanyánk halála alkalmából megnyilatkozott részvét mély fájdalommban jölesett, miért is fogadjon mindenki érte ezuton is hálás köszönetünket.

Csáktornya, 1906. július 14.

Péterffy család.

Nyilttér.*)

Nyilatkozat.

Az alábbi sorok közlésére kértek fel bennünket:

»Mint hogy a folyó évi április hó 30-án lefolyt képviselőválasztásból folyólag politikai meggyőződésemet illetőleg több oldalról méltatlan vádak érnek, — kijelentem, hogy nem vagyok néppárti, hanem függetlenségű s a néppárttal semmi néven nevezendő összeköttetésem sincs. Hogy ezen kijelentésemmel látszólagosan ellentétben az utolsó képviselőválasztás alkalmával mégis Dr. Landauer Béla mellett fejtettem ki tevékenységet, az abban a jóhiszemű véleményemben leli magyarázatát, hogy a koalíció vezérlőbizottsága öt pártkülönbség nélkül támogatni ajánlotta. Mint hogy pedig a csáktornyai kerületet a függetlenségi párt nyerte meg, alkalmadtán a jövőben csakis függetlenségi jelölt mellett érvényesíteném személyerőmet, annál is inkább, mert ennek a pártnak mindig szívvel, lélekkel igaz híve voltam.«

Juhay Antal.

E rovat alatt közlettekért nem vállal felelősséget a szerk.

Császárfürdő Budapest. Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmasrend tulajdona. Elsőrangú kényes hévívízű gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszapfürdők, uszodák-, török-, kő- és márványfürdők; hőlégszénsavas- és villamosvíz-fürdők. Ivó- és belégzési kúra. 200 kényelmes lakosztály. Szolid kezelés, jutányos árak.

Prospektust ingyen és bérmentve küld

Az igazgatóság.

Sve pošiljke tiču zadržaja novina, naj se pošiljaju na me, urednika vu Csáktornya.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znastveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna ona je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik:

LOPARITS R. JÓZSEF.

Glavni urednik:

MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlastnik:

STRAUSZ SÁNDOR.

Od budućnosti naše dece.

Vnogo sam si premišljaval zvrhu toga, jeli bi izpial spodnje rede ili ne. Za istinu, se jako neufam vu tem, da bi imalo kakovu svrhu to, kaj pišem, jer Vi dragi moji čitatelji — jako teško se odlučite vu nekaj takvoga — akoprem bi to kak gud dobra stvar bila — kaj ste se ne privčići.

Ne srdite se zato, ako tak malo ufanja imam do Vas, ali imam i zrok na to.

Kuliko i kuliko spametni stivah sam čital već vu ovim listu — osobito iz gospodarstva! — Pak kuliko njih je sledilo piscove navuke? Najviše njih je po prečitaju tak reklo: Nas hoće gospon vučići? Mi svoje delo znam bolje razmemo, kak koj gospon s pantaloni. Tak je anda najvišeput pisec »graha metal na stenu.»

No, ali sa menom nebudete većinili tak, jer ja Vam nedam mira tak dugo, dok ili mi nedokažete, da nemam prav, ili dok ne sledite moje navuk.

Prilikom kada se šetam, navek najdem pajdaša. Gdo ide iz sela, njega ja sprevođim, a koj pak vu selu ide, on sprevođi mene. To je tak čista dobro, jer tak niti jednomu nije dugčas.

Osobito rad imam, ako se sa takvim čovekom zidem, koj ne samo od vremena, nego i od drugih hasnovitih stvarih se rad spomina. S takvim čovekom na hitroma dojdemo dimo. Vnogoput si premišlavam po mojim šetanju da od česa smo se spominjali?

Skoro bez razlike svaki se od toga tuži, da »Vnogo nas ga, malo je zemlje, ne moremo živeti.»

Bormeš istina» Selo je kraj sela. Jednog sela turen, se s drugim spomina.»

Gledimo samo jeli je to falinga?

Poleg moje miseli, nebi to bila nikakova falinga, ako bi tak živeli, kak je treba. Jesu orsagi, koji još gusteše stanovništvo imaju, kak naše cvetuće Medjimurje, ali zato jim na pamet ne dojde da bi se zbog mnozine ljudstva tužili. Malo svoje zemlje kak vrta, tak obdelaju. Koji zemlje ne imaju, oni meštiju tiraju. Tak onda poleg malo zemlje ipak tuliko penezah imaju, da drugim orsagom daju na posudu.

A kaj pak mi delamo? Obdelamo ono malo zemlje, kaj je od starih na nas ostalo i ako već nemamo nikakvu delo setuzimo od Šavla do Pavla, da: Vnogo nas ga, malo je zemlje, nemoremo živeti.

Ne premišlava si od toga otec, da kojega sina bi vu kakvu meštiju dal, nego od toga da koj sin bi mogel čim veksom herbijom pucu si za ženu zeti.

Tak je to pri premožnešemi.

Morti pri siromaškešemi drugač stoji stvar?

Kaj bi stala! Ovi još nesrečneše misliju.

Da vam presvetim, kak mislija ovi, vu spodnjim van, povem jeden slučaj, koj se je sa meom dogodil.

Već dosta zdavnja sam posla imal pri jednoj jako siromaškoj hiži.

Gazda na štreku hodi vu deru. Najvešću stran leta vu straujskim sprevođi. Sva-

ku drugu nedelju dimo dojde, da malo okolo gospodarstva pogledne i da si stroška nese sobom. Pošten, delaven človek, teško prisrbljenu palaču ne zapije, nezakart — kak njih to vnogo napravi. — Tam vuni špara na tuliko, kak samo more, da stem menje fali iz penez.

Kada sam ja ta došel, onda je doma bil. Ne je moči bilo onda na štreki delati. Pak ako bi i moči bilo njega štreka ipak nebi vidla tam. Još na kraju jeseni, kak su huda vremena došla se je prehladil, od onda kašlja. Ne je bil vu postelji, gori se je držal, ali delo ipak nebi zdržal.

Velim pri njem sam bil.

Spominali smo se od jednoga — i drugoga. Pital sam ga kak živiju vu Austriji. Sve mi je povedal.

Ni se je tužil, nego pod jednim je od toga govoril, kaj bude onda, ako njega beteg vu postelju spravi? Gdo bude skrbel onda kruh?

Od takve žalostne stvari sam se ne hotel žnjim spominati, nego sam obrnul reč na decu. Lepe tri dečke ima, pak jednu malu pucku. Zdravi su kak ribe vu vodi. Členi su, kak črlena jabuka. Jeden je 16, drugi 14 ljet star a tretji, vu peti razred hodi vu školu. Sve tri sam ja vučil. Dobre glave, sposobni dečki su.

Pital sam onda otca, kaj hoće sa svojimi sini činiti. Ne me je razmel. Ne je znal zakaj sam ja znati željen to.

Vežda sam ga odprto zapital, jeli nema volju svoje sine vu, meštiju dati:

Z A B A V A.

Pod krivom adressom.

»Dragi vujček! Ti si me još ob vuzmu pozval, da moje velike terije pri Tebi spovedem, ako izpite dobro položim. Izpiti su magnacum laude položeni i ja dohadjam već sutra k Tebi, za da se od naukah jedno malo odpočinem». (Podpis pod listom nečitljiv.) —

Doktor Horvat Janko je do simo lista na glas pročital, a onda ga srdito hitil na svoj pisači stol i veleč: »Ov list je iz Fehérvára včera pisani i odposlani, anda bude pisec istoga danas došel; ali ja nisam nikada nikakovu rodbinu imal u Fehérváru, pak mi je sad zagonetke ovo tobožnj rodbinstvo.»

»Ali adressa se slaže» — veli njegov gazdarica.

»To je istina» — odgovori on — »ravnič nestoji drugo pisano, kak Dr. Horvát, niti kaj je, jeli jurista ili medicinar ili filosof; ali vulica i kučni broj su podpuni i pravi. I to je sve dobro i liepo, ali ja ne-

mam nikakovog nečaka, kojemu bi bil vujček, kak ov tu piše.»

Gazdarica stepe glavom. »Anda mora ipak nieka bludnja biti» — veli — »no taj mladi gospon se bude začudil, kad dojde, pak bude moral opet oditi. — Za pravo, mi ga je već sada milo.»

»Ali tu more i lopovština po sriedi biti, kojom se nieki varalica kani u kuću ušuljati» — veli doktor — »anda gospa Blašek, neka budu na oprezu i nikoga neka u sobu nepuste. Jeli me razmu? Odmah vani na hodniku mu neka kažu, da ja nemam nikakovog nečaka!»

»No, to se razme, gospodin doktor» — veli gazdarica — »sviet je pun lopovov.» I opet stepe svoju sieđu glavu i otide iz sobe.

Doktor Horvat sad spobere svoje instrumente metne je u kožnatu torbicu te se odputi k svojem bolestnikom, kak je sam znal u šali reči: »Na smrtni ples.»

Kad je sve bolestnike posietil, vrnu se je kasno u večer domov, baš pošteno trudan. Nekami donesu, gospa Blašek čašu pive» — veli — »tak sam trudan i žedan, da mislim ov hip ču se srušiti.»

»Odmah, odmah, gospodin doktor!» — I tim vzeme vrč te otide u pivaru, a dok-

tor se po navadi, svuču kaput i komod hiti u naslonjač.

Baš si je cigaru zapušil, kad nad vratu zvončec zazvoni. »K biesu» — zmrmala srđilo — »tko se hoće još danas zagutiti dati? — I opet zvončec zazvoni. — »No, taj ima silu» — zmrmala i ide van pred vrata, koja u još nerazsvietlenom hodniku odpre. i nutar pred njega stupi nieka ženska glava. Doktor Horvat je ženski liečnik, pak ju zapita kaj hoće?

»Prosim» odgovori ova tankim glasom — »jeli je moj vujček Doctor Horvat doma? Došla sam k njemu.»

»Vujček? Ja sam doktor Horvat, ali još nisam ničiji vujček bil.» — veli on suhopamo. »Jeli su oni mozbit on nečak, koj mi se je ponudil, da će me posietiti?» — pita dalje.

»Niečakinja!» — odgovori ona.

»Ja nemam niti niečakinju.» — veli doktor — »Bože — pak kam sem onda zašla?» — pita zdvojno mlada ženska.

»U Budapeštu i k doktoru Horvat Janošu, ženskomu i diečinskomu liečniku, taj sam najmre ja. — Medjutim, nebili malo dalje nutar stupih, jer med vratu ovde ipak nemrem ordinirati.»

Na pol iz bočki je odgovorio moj gazda: —

»Znaju gospon navučitelj, iz kojih si nov nemore drugi človek biti, kak iz njihovog oca. Ne imam peneze za to, pak onda su već čista dobri težaki. Mati jim morti nebi mogla bez njih biti.

Bantuvalo me je, da te človek, koj se drugač trsi, tak prosto misli, pak sam mu zato povedal, da dragi sused, vi jako hudo mislite, ako za jednu mekotu zemlje doma hoćete držati svu decu. Dajte obedva vu meštiju za inoše, koj k čemu ima volju za to ga dajte. A mati pak se njim doma vre nekak preživi su onim falackom zemlje.

Moj gvor. se mi je vidlo, se je prijel nekaj na njega, jer je nutri dozval Lencića da ga popita jeli ima volju k meštiji.

Nutri je došel dečec, kak da bi znal ravno, od česa je reč — je jako grbavo gledal na me. Kad pak je onda počul, da kaj hoće otec i ja, niti reći nije rekel, nego je odbežal vun k materi

— No, imali smo mi kaj poslušati od zene.

»Nije dosta, da se je sirota žena, koja sam največput sama — mučim i terem sama, da samo nekak preživimo, još mi i decu hoćeju odtrgnuti od mene i to ravno onda, kada bi mi na hasen mogla biti. itd. i t. d.

— Ni kraja ni konca nije bilo njenoj larmi.

Slobodno sam ja govoril, kak spametni navuk davljen. Zabadač je bila tam svaka spametna reč . . . Nazadnje sem bez svake svrhe otišiel.

Evo dragi čitatelj, tak si misli siromak človek.

Mogel bi spomenuti još vnogo peldah, da osvedočim, kaj je ne pravi put po kojim hodimo, ali nebudem to včinił. Rajše se trsim osvedočiti to, da kuliko je srečnejši onaj, koj je mešter kak or., koj je poljodelavec ili štrekar.

Od onoga budem sa dopuščanjem gos. urednika vu sledeći broj pisal.

Szathmáry Sándor
učitelj.

Politički pregled.

Vu orsačkim spravišču sada razpravljaju odgovor na kraljevski prestolni gvor. Poleg navade najme, kralj orsačko spravišču sa govorom odpre na to daje odgovor svigdar orsačko spravišču.

Drugač bi čista prizna bila politika, ako nebi se vu Austriji trsili podjednom proti nam delati larmu. Vezda su vu Austriji obrnuli kepenjka, pak vezda oni kričiju, da »Vkrej od Magjarske!« Jer vidiju da drugač nije kaj budu morali odpuštiti taj lepi plac iz kojega su do sada živeli. Jedne štajerske novine pišeju od toga i Bog zna kakve sve lazi namećuju, da tuliko i tuliko su austrijanci na mesto nas plaćali do vezda. A kaj bi plaćali! Jeli bi se oni do sada tak lovili za našu kečku, akonebi imali iz toga hasna? Teško vćurjemo to od švabov.

Vu Fiumi je prošle dane bila inštalacija Grofa Nákó Sándora, koj je ne zdavnja bil imenuvan vu Fiumi za ravnatelja.

Novo zbiranje.

Več od više danov je bilo čuti, da bude se naš ablegat gosp. Ziegler Kálmán zah valil na ablegatstvu. To se je sada za isto izpunilo. Kak se je već vu zadnjim broju moglo čitati, gosp. Ziegler Kálmán zbog pokvarjenog zdravja se je odpovedal ablegatstva.

Poleg zakona, do kraja ovoga meseca ili još prije bude vu Csakortnyaiskim zbirnim kotaru novo zbiranje ablegata. Več se i jest tira kortešacija. Jedni bi ovoga radi drugi onoga, pak i čujemo da bude i nekoj socialista gori stupil.

To jedno je sigurno, da vezda nebude tak lepo, uzduševno zbiranje, kakvo je prošlo bilo.

Potlam smo glas dobili, da gori stupi grof Festetics Pál, brat našega grofa Jenő Festeticsa, sa programom Kossuthove to jest 48-me i neodvisne stranke, kojoj i naš bivši ablegat gospon Ziegler Kálmán se je sklopil.

KAJ JE NOVOGA?

— *Prosimo naše poštuovane predplatnike, naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.*

— **Kolendar.** Juliuš 16. Pondeljek, Majka božja karmelitska. — 17. Tork, Leksi prizn. — 18. Sreda, Arnold. — 19. Četvrtak, Vincek paulski. — 20. Petek, Elizējuš prorok. — 21. Subota, Daniel prorok. — 22. Nedelja, Marija Magdalena. — Evangelium ove nedelje je. »Čuvajte se od krivih prorok.« — Mladi mesec bude 21-ga ob 1 vuri 59 minuti odvečer. — Vreme bude lepo, na mestah vihri.

— **Opomena gospodarom.** Oni gazdi, koji zemlje blizu željeznice imaju, se opominaju da požnjeto silje naj od štreke barem na 35 metrov dalečinu spraviju. Vu tem slučaju ako bi zemlja tak mala bila, kaj zgornjoj opomeni gazdi nebi mogli dosta vćiniti, onda naj silje čim prije iz zemlje odpelaju. Zvun toga blizu štreke koje zemlje stojiju, najbolje je ovih nekoj slog podorati, da tak slučajno vun opadajuće iskrenje ne izroči ognja.

— **Venčanje.** Beck Pál učitelj državne pučke škole vu Stridó občini je juniuša 28-ga imal venčanje vu Budapešti sa Mézsey Ilona gospodičinom.

— **Zaruki.** Csakathurner Armina csákortnyaiskog poznatog trgovca kćer, Ida gospodičinu si je zaručil Schwarc Rezső trgovac iz Papa varaša.

— **Ljetos nebudu** velike muštre. Ministar soldačkih poslov je dal na znanje svim soldačkim zapovedničtvam, da ljetos vu Magjarskoj i Hrvatskoj se nebudu držale velike muštre.

— **Vumrl je.** Rózsai Mór penzionerani lečnik je prošloga meseca 27-ga vumrl. Pokojni je 1848-ga ljeta kakti honvéd branil domovinu i sada je 81 ljetu bil star. Sprevod mu je prošloga meseca 29-ga bi odvečer ob 3 vuri vu Kotor občini. Pokojni je bil test Kele Györgya notarijuša. Naj po čiva vu miru!

»Ja imam vani na kolih još mojega kofra« — veli mlada ženska.

»Je, pak on njim iz kolah nebune vušel.« Odgovori doktor.

»Ah Bože — ja sam sva zmješana...«

»Noje — tak neka samo stupe utar« — pretrgne ju u rieči doktor — »moja gazdarica bude taki došla. Mozbit njim bu ona znala kakov tolnač dati.«

I u to već ide po štengah gospa Blašek sa vřcom pive.

»No« — veli joj doktor — »Tu njim je sad ta miškulancija. Iz niećaka je postala niećakinja! Kaj budemo sad stum gospodičnom?« — Stim joj vzeme iz ruk vřca spivom. — »Oni su uvijek tak pametni. Neka sad dadu gospodični dobrog tolnača. Ja bi joj prepisal jednu ošteriju i to bi bilo najpametnije, a onda neka u Lehmannu sve Horvate poišće, pak se neka od drugoga do drugoga vozi, dok onoga pravoga vujca vlovli, ha?«

»Sve Horvate u Budapešti poiskati?« — začudi se Blašekovića — »em bi to trajalo preko osam dni!«

»To mi je svejedno« — veli doktor ošorno i otide sa vřcom u sobu.

»No, to je sad liepa stvar!« — zdehne si mlada dievojka — »pak zar je ih toliko spridavkom »Horvat« u Budapešti?«

»No, i ja mislim« — odgovori gazdarica — »u svakoj ulici po tri—četiri.«

»Pak kaj bum sad začela?« — veli dievojka plačno — »negde bum morala prenoćiti!« — I u to dojde pazikuća po štengah i vužge lampu na hodniku. Sad tekak Blašekovića vidi tu žensku u lice. To je jedna prava liepota, vitka jednaka kak svieć a. Gazdaricu su sve sumnje ostavile. — »Znadu kaj gospodična, oni moraju u jednu ošteriju se odvezti.« — veli joj.

»Je — to je istina . . . ali — — « odgovori zatezajuć dievojka.

— »Valjda imadu premalo novac?« — pita gazdarica.

»Žalibože!« — veli gospodična — »mama mi je na željeznici kartu kupila i — dala mi je deset krunah. Ako sad platim fijakera, tak onda izbilja neznam . . . « — tim se u govoru pretrgne i veli: »Ah, em nije tak zlo. Ja se odpelam u ošteriju a od onud ču mami telegrafirati, kaj se je dogodilo.«

Gospa Blašekovića joj na hitrom još bližuju ošteriju poimence naznaći, te joj o-

beća dalje se za nju pobrinuti, a zatim otide u sobu za doktoru načini prodečtvo radi njegovog osornog — skoro grubjanskog ponašanja naprama dievojki: »Da su ju samo pri svetlosti videli! — Takova liepa gospodična! — To je neodprostivo, da smo ju od nas pustili. Ja sam ju napolitla na najbližnji hotel, a sad idem sama onamo, za da portiru rečem, da u svakom slučaju za nju dobro stoj m.«

»Oni hoću iti?« — Ah, to pak ipak nebude!« — krikne doktor — »Hvala Bogu, toliko si i ja morem privuščiti. — Neka mi donesu kaputa i škrljaka!« — Ona mu oboje donese, on se obleće i otide naglo. — Došav u poznatu mu ošteriju, našel je gospodičnu još u hodniku, baš se sa portirom pogadjajuću za jednu jeftinu dobu.

»Sluga pokoran, gospodine doktore!« — pozdravi ga portir.

»Čujete, gospon portir, za ovu gospodičnu jednu liepu sobu,« — pričel je komandirati — »no je, pri meni nema prostora — pak to niti neide — sam leđičen — to je moj niećak, eh, hoću reći moja niećakinja — ostane kroz ferije u Budapešti! Anda lie pu sobu i da bude sve u redu!«

— **Tatbina** Vu Felsővidafalvi je negdo ovoga meseca 1-ga vu zorji sa odpiracom odprl pivnicu Toplek Mártona, pak iz ove 25 kg. mašče i 100 kg. mesa vkral. Kak takaj jednu 30 litrov držeću fiblicu odnesel. Krivca iščeju.

— **Dva meseci rešta** za človečji život. Poznano je našim čitateljom onaj dogđaj, koj se je ovoga ljeta aprila 13-ga pripelil, kada je najme Both János grofovski logar iz nenada strelil Ivanovics Istvana gazdu iz Tótfalu občine. Both logar je od vnoge tatbine drevja govoril i kazal je kak bi on hasnuval svoju pušku proti tatu. Med kazanjem je strelil Ivanovicsa. Logar je tak išel k žandarstvu i sam se je javil, te je pripoznal da je ne poleg zakona učinil, kada je sa puškom nabitom išel vu občinu i kokota puške nije pustil doli. Nagykanizski törvénytörő je Both logara na 2 mesece rešta odsudil i peneznu kastigu je dobil, ali mu je dopustil, da slobodno bude duže logar.

— **Tatbina.** Od Novak Istvana iz Murasiklósa je ovoga meseca 18-ga vu Solticsovoj krēmi Boszman Miklós iz Kedveshegya jednu srebrnu škatulju za cigare vkral. Škatulja je 30 koruna vredna.

— **Zaruki.** Kopstein Lipót učitelj se je ovoga meseca 8-ga zaručil sa Blau Flora gospodičnom vu Csáktornaya.

— **Viziteranje školah.** Dr. Ruzsicska Kálmán školski inspektor je prošloga meseca 27-ga pohodil drávaszentivansku občinsku školu i drávaszentmihálysku pučku orsačku školu.

— **Nesreča** jednoga leitnanta. Vu Szombathelyu se je ovoga meseca 1-ga išel kupat Deiszl Ódón pešički leitnand vu varasku kupališče. Leitnand je na poldrugi meter visine zvrhu vode skočil vu vodu i med tem je na glavu opal tak nesrečno, da se mu je tak rekuč rezdrobila. Do večera se je mučil, na večer je onda vumrl. Drugi dan su ga velikom paradom pokopali.

— **Tatbina.** Klabucsarics Janos iz Debješta se je vu Videcovi krēmi vu Felsőmihályfalvi jako napil, tak da je pijan bil.

Ovak pijan si je na dvoru krēme legel doli i zaspal je. Taj stališ je Szollár József iz Ujhegya na to pohasnuval, da je sve Klo- bučarove žepce preiskal. Odnesel je srebrnu vuru i lancek, kak takaj 13 korun sa mošnjom skup. Vuru i lanca su našli pri Szoltaru, on veli da je ove našel, a ne vkral od penez pak nikaj neće znati.

— **Novi namestnik** kraljevskog notarijaša je vu Csáktornaya poleg Ziegler Kálmána imenuvan Dr. Isoó Viktor, koj je svoju službu već i započel.

Folišno mleko. Ne dosta, dap od jednom dražeše i dražeše postane mlečtvo još su je i nedušni ljudi, koji folišno mlečtvo tržiju i tak za betežne deneju one, koji kupuju. Zmešaju, zvodaju se skup, da tak više moreju prodati i svoje žepce čim bolje napuniti. Sa tem se nikaj nebrigaju, da sa njihovimi nedušnimi čini ne samo da drugomu kvar delaju, tak rekuč okradeju svoje bližnje, nego i na zdravje navaliji onim koji mlečtvo od njih kupuju. A to pak je najvejši greh. I prav ima oblast, ako takve nedušne ljudi kak najbolje kaštiga i imena njim za navek zamaže. Jer kak gud takove dobre fličke i fličiče kaštiguje, nigdar je ne dosta velika kaštiga, ako gledimo, kak navaliju proti našemu žepu i življenju te magari. Namešaju, navordaju vu mleku, vrhnje Bog zna kaj sva Csáktornayaški varmeginski sudec je ne zdavnja sledeće kaštigal zbog folišnog mlečtva Julusics Gyure ženu iz Drávasvárhelya i Kodba Istvanovu ženu iz Stridó občine na 4—4 korune strofa i 12 vur rešta, Korunek Istvanovu ženu iz Drávaszentivana je na 10 koruna strofa kaštigal.

— **Matične stvari.** Minister znutrašnjih poslov je vu muraszentmartonsku notarijušu je za maticovoditelja Simon Istvana nameslnog notariuša imenuval. Vu muraszerdahelysku notarijušu je za maticnog podvoditelja Feisz László podnotarijuš imenuvan.

— **Penecit.** Cvetkovics András, Cvetkovics György, i Cvetkovics Antal iz Kedveshegya stanovnici su se ovoga meseca 17-

ga skup zabavljali sa Janusics Jánošom iz Bányahegyva vu krēmi Pólya Antala vu Vargahegyu. Ali sve duže su kuražneši postali i prama polnoči su se zbog nečesa pokekli i sve bolje i bolje posvadili. Cela zabava se je sa tem završila da su oko jedne vure po polnoči Cvetkovics brati onak po prek zešulali Janušica, fest ga nabuhali i spikali.

— **Plodjenje mladine** je osobito pod zadnje vreme jako znamenito. Kak je službeno osvedočeno prošlo lješto smo za konje iz stranjskih zemljah 23 i pol millionov korun dobili, za toga smo za mladinu, perje i za jejci 72 milione dobili od orsagov. Osobito pod zadnje vreme jako vnoge jejci odpeljaju od nas vu druge orsage jer vezda sa 220 više zadrugah deluje vu orsagu, koje jejci skup pobiraju. Najviše jejci vu Englezku pošleju.

— **Hranenje kokoši.** Jedne gospodarstvene novine pišeju, da ako zrnje prezgemo, sa kominom zmešano i tak damo kokošim, to jako podpomore, da budu više nesle. Ali nigdar je nesmemo hraniti vu kotcu, nego navek vuni jim damo jesti, da budu sem tam hodeće jele. Dajmo njim višeput lupanje od jejcih, osobito pak onda, kada vidimo da iz stene bereju frajha. Lupanje njim potrte med hranu zmešamo.

— **Ako kokoši grizu imaju,** proti tomu je najbolše, ako njim rizinu (rajzovu) vodu damo piti. Na dvadeset kokoši računajuč kupimo pol kile fal riže i ovu vu dva litri vode na pol trdo skuhamo. Onda vodu doli s cedimo i gda je mlačna, jim damo piti. Moramo je prije postiti da budu tak vnoge pile. Zatim jim damo na pol kuhanu rizu. Od toga bude njim prestala griza.

— **Tretji razred** na šnelcugu. Kak se zna na velikih magjarskih željeznicah na šnelcugu nega tretjega razreda. Kossuth Ferenc minister trgovačkih poslov se sada trudi na tem, da i na orsačkih željeznicah na šnelcugu tretji razred vpelja nutri.

— **Šloperk za svinje.** Kak jedne novine pišeju med Legradom i Murakeresztom budu za krmjenje svinjah koci postavljani. Koce gazdi postaviju i sa tem peldu daju drugim okolican.

»Prosim gospodina doktora, prostim, sve bude u redu«, odgovori portir

— Doktor Horvat sad dobro pogleda tu svoju tobožnju niećakinju. Ala, ali je bila hepa zdrava dievojka! On stupi k njoj i veli: »Čuješ draga niećakinja, sad ćemo najprije domov mamii telegraphirati, onda idemo večerat, a zatim ćemo se dalje spomnjati.»

Dievojka ga je najprije onak strašljivo pogledala, ali za čas se je znašla te je na to pristala. On je tim hotel samo pred drugimi rodbinstvo kazati. Drugič od narave nije bil nikakova finoča, ali karakter je bil čvrsti.

»Anda nosite stvari moje niećakinje u njezinu sobu«, — veli slugi — »a mi idemo u safu telegram sastavljat. Kešer! Jednu blanpuču! — Tako! — Sad tu napiši draga niećakinja telegram, a ja ću sam odnesti na telegraf.« I on je čekal, dok ga je ona napisala, uzel ga je i odnesel na telegraf, a nju je prosil, da ga do toga ovde u sali pričeka i onda budu skup večerati. —

Kad se je povrnul, već je znal njezino ime. Na telegramu ga je čital: »Sem na krivoga Horvata nadošla, moram u ošteriji stanovati, pošalji novce, u listu Katica.»

»No, Katica, to ti je prava z ešariju« — veli joj na glas, a onda se prigne k njoj te joj prisaptno: »Meni neka samo govore gospodična »Vujec« i »Ti«. Zatim naruči finu večeru te se je i prilično finije ponašal nego li prije. Katica mu se je pričela sve bolje i bolje dopadati i sad ju je izpitival, kak je ona na njegovu adresu došla. Nekoj poznanec je bil prelien iskatil adresu doktora Jožefa Horvata, pak im je iz Lehmana samo izpisal adresu. Obodva su bili doktori i obodva l. Horvati Dakako njezin vujec Dr. l. Horvat je bil doktor prava i oženjen, a ov je bil Dr. medicine i ledičen. I sad su se obodva nad tum zmešarijum srdačno smejali i konačno je on otišel domov, jer je već kasno bilo, a ona u svoju sobu gore spavati i kad je po štegah gore išla, mu je još smiejuć dovknula: »Lahko noć vujček!« — Spoznali su se. —

Drugog dana su se obodva čudili, da nije jedan od drugoga sanjal, ali tim više je jedan s drugim želel biti. I Dr. Horvat je svojoj želji podlegel, te je odmah u jutro fukajuć išel u Ošteriju preko, Katici u pohode, a bolestnike je pustil, neka sami i bez njega ozdrave. Katica i samo Katica su bile njegove misli — i tak je to i tretji dan išlo. —

»Ah kaj« — veli v sebi — »ja ću ju samo snubočiti prije nego joj iz doma novci dojdou, i to je istog dana učinil. — Jer kad je popoldan šnjom kod crne kave u kavani sedel prijel ju je za ruku i rekel: »Katica, oni znadu tko sam, mozbit sam malo presmđjeni, ali srce mi je na pravom miestu, i sad jih gledam — u njihove iskrene oči, te čutim da njih pustiti nemogu. Jeli bi njih slobodno nekaj zapital?«

»Neka pitaju« — prošapče ona, te se u licu sva pocrveni.

»Jeli bi ja na pravu adresu naišel, kad bi najprije njih a onda njihovu mamu za Katicinu ruku zaprosil?«

»Ali, gospodine doktore!« — vikne ona sva zmetena.

»Ah kaj« — odreže on po navadi — jeli ili ne?«

Ona sva zacrvenjena porine svoju ruku u njegovu.

»Anda jeli!« — vikne on veselo — »Draga Katica nebude ti žal« — veli joj ljubeznivo. — »A sad pak niti neidemo pravoga vujca iskat, nego izraven na željeznicu pak k mamii, to bude prava adresa!«

Em. Kollay.

Gabona árak. — Újena žitka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	14.00—
Rozs	HRz	12.00—
Árpa	Ječmen	12.00—
Zab	Zob	14.00—
Kukoricza új	Kuruza nova	13.50—
Fehér bab új	Grah beli	16.00—
Sárga „ „	„ žuti	12.50—
Vegyes „ „	„ žmôšan	12.50—
Kendermag	Konopljeno seme	18.00—
Lenmag	Len	18.50—
Tökmag	Koščice	16.00—
Bükköny	Grahorka	12.00—

2684 sz. tk. 906.

I. Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bistrovics Miklós végrehajlatónak Kollár Miklós végrehajtást szenv. elleni végrehajtási ügyében a kielégítési árverés az 1881. LX. t. cz. 144 és 146 §§-ai alapján elrendeltetett, minek folytatn végrehajlatónak 250 kor. 40 f. lőke, ennek 1906 évi január hó 22-től járó 5% kamatai, 18 kor. 65 fill. végrehajtás kérelmi, 12 kor. vgrhajt. foganatosítási és ezuttal 16 k. 30 f. megálapított költségekből álló követelése kieligeteése végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. bíróság területén fekvő a nyírölgyi 23 sz.tkvben 193 hrsz. a. fől. ingatlan 192 k., az u. o. 284 tkv. 25/c hrsz. a. felv. ing. 396 K. az u. o. 298 tkvben 63/a, hrsz. szám a felv. ing. 298. K kikiáltási árban a végr. törv. 156 §-a alapján egészben tov. az u. o. 315 tkv. 310 hrsz. alatt felv. ing. Kollár Miklós nevében álló része 195 K. kikiáltási árban végül az u. o. 292 tkv. 30 hrsz. a. fogl. ingatlan 736 k. kikiáltási árban az 1881. LX. tc. 156 § alapján szintén egészben Nyírölgy községhezánál

1906. évi augusztus 6 napján d. e. 10 órakor

Dr. Hajós Ferenc csáktornyai ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános bírói árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a fentebb kitelt becsár.

Árverezni kívánok tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni és pedig: 19 k. 20 f. 39 k. 60 f. 29 k. 80 f. 19 k. 50 f. 73 k. 60 fillér.

Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt a másodikat ugyanattól 30 nap alatt a harmadikat ugyanattól 45 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 5% kamattal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni. 748

Ezen hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg állapított árverési feltételek a hivatalos úr.ák alatt a csáktornyai kir. bíróság telekkönyvi osztályánál és a drávavárhelyi községhezánál megtekinthetők.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyan, 1906. május 22. 757

2827 tk. 906.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Reményi Zoltán és Dr. Zakál Lajosnak Purics Mihály nő Pálfi Franciskával hodosáni lakos elleni végrehajtási ügyében 61 k. 82 f. lőke, ennek

1905. évi szept. hó 23 napjától járó 5% kamatai 30 k. 60 f. eddigi 13 k. 60 f. árverési kérvényi költség, illetve 63 k. lőke ennek 1902 április 30-tól járó 5% kamata 25 k. 90 f. költség behajtása végett a nagykanizsai kir. törvényszék, a perlaki kir. járásbíróóság területén fekvő Hodosán községi 18 sztkvben A11 sor 13 hrsz. a. fogl. 130 tkvben ház, udvar és kert s a hozzátartozó legelő és erdőleltmény az 1881. LX. tc. 156 §-a alapján egészben 888 kor. kikiáltási árban, mint becsárban az

1906. évi szept. hó 5 napjának délelőtt 10 óraja

Hodosán községhezánál dr. Reményi Zoltán perlaki ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen a becsáron alul is eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a telti kikiáltási ár 10%-át bántépénz fejében letenni.

A kir. bíróság, mint tkvi hatóság.

Perlak, 1906. július 23. 765

Szagtalan és nyomban száradó

Valódi Christoph-lakk kéréndő Ezen gyártmány törvényileg védve van

Christoph Ferenc SZOBAPALLO-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a mázolás alatt i használtatassanak, mivel a keletkezés szag és a lassú, rászórtó szárulás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerülte. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy akár maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárgyakkal feltörülhető, anélkül, hogy elvonná a fényt. Még kell különböztetni!

színezett szobapalló-fénymáz, sárgabarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfesték fölé be a palló s egyuttal fény is ad. Ezért egyaránt alkalmasok régi vagy új pallóra. Teljesen beföd minden foltot, k. rabbi mázolás stb.; van azután

iszta fénymáz (színezetlen) új pallókra és parketkre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre s olajfestékek mar. bomazott egészen új pallókra való. Csak fényt ad, színtől fogva nem foltol el a féműrtől.

Postacsomag, körülbelül 35 négyzetdmtr. (két kötéppapgyágu szobára való) 5 frt. 90 kr. vagy 9⁰ márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol rakhatók vannak, ide küldendők. Munkásoknak és propektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A beszállásnál tessék jól vigyázni a cégre s a gyári jegyre, mivel set a több mint 180 év létező gyártmányt akéző utánozzák és hamisítják, s sokkal rosszabb a gyakran a célnak meg sem felelő minőségben hozák forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója.
Prága. K. Berlin.

Christóf Ferenc-fele tükörfénymáz kapható:

Mráz Testvérek-nél Csáktornyan.

Egy jó erkölcsű ltu aki a horvát és német nyelvet bírja

tanulónak

felvétetik. S. FRIEDRICH vegyeskereskedésében Polstrau.

Margitai József Horvát nyelvtan

iskolai és magánhasználatra

Ára kötve: 3 korona.

Margitai József

Horvát-magyar és magyar-horvát**Zsebszótár** új bővített kiadás

Ára kötve: 3 korona.

Kapható: FISCHEL FÜLÖP

könyvkereskedésében

Nagykanizsán és Csáktornyan.

Kramarics Viktor

fűszerkereskedésében Perlakon

két jó erkölcsű

tanonc felvétetik.

Éggyedüli gyártás Fritsch Schulz Frenszlauer-féleségé

Világkiallítás Sz. Louis 1904 legfőbb díjint. Grand Prix

Globin
a legjobb és legfinomabb Czipő tisztítószer

Egy jó erkölcsű ltu aki a horvát és német nyelvet bírja

Jednoga poštenoga dečaka koj horvatski i nemški govori za

tanulónak**naučnika**

felvétetik. S. FRIEDRICH vegyeskereskedésében Polstrau.

išće. S. FRIEDRICH štacunar va Polstrau (Nemško središće)

Házeladás.

Egy ujonnan épült

ház

szép nagy kerttel jó melléképületekkel azonnal igen olcsón eladó.

Bővebbet

Varga Lajosnál

Csáktornyan.

750 2-3

Egy jó erkölcsű fiu, ki legalább három polgári osztályt jó eredménnyel végzett

TODOR R. utóda cégnél Csáktornyan **tanoncúl felvétetik.**

735
6-*

Kiadó lakás.

A zalaujvári utcában egy 4 szoba, konyha stb. hozzátartozóból álló

utczai

lakás

október 1-től kiadó.

Bővebbet:

746 2-3

Rosenberg Lajosnál

Csáktornyan.

Hirdetések

felvétetnek e lap kiadóhivatalában

Kovald Péter és Fia

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosó-gyár

Budapest, VII., Szövetség-utca 37. szám

megbízói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőt létesít és ez által módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy cégét — a csomagolási és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse.

Selinger Gizella

női divat üzlet Csáktornya

vette át a képviselőt és a gyár rendes áraiban vállalja az uri-, női- és gyermeköltönyök diszítő- és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke és végárúk, szőrmék stb. vegytisztítását és festését.

Ugyszintén ágytollak tisztítását és fehérneműk mosását is.

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos árairól, szíves jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselőt és számos megbízást kér a

Kovald Péter és fia cég.

762 1-5

A csáktornyai első iparos temetkezési egylet

halottvivő kocsiját eladja.

Bővebbet:

769 1-3

Ivacsics Ignác elnöknél Csáktornyan.

688 sz. 1906.

760 1-1

Hirdetmény.

Alulírott községi előljárással ezennel közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező

drávai rév egy évre,

murai rév pedig három évre

1906. július 22-ik napjának d. e. 9 órájkor a községi irodában nyilvános árverésen haszonbérbe adatik.

Az árvevényi feltételek hivatalos órák alatt a községi irodában megtekinthetők.

Alsódomboru, 1906. július 10.

Mihácz János, jegyző.

Kovács József, bíró.